

ващните времена титла: архимандрит хаджи Василий, Левски бил кръстен на името на вуйка си Васил. Той имал още двама братя — Христо и Петър и една сестра Яна.

1844. — Когато малкия Васил отрасъл на 7 години, в Карлово налетяла страшна епидемия. Измрели много хора. Тогава се поминал и баща му Иван. Тази случка влошила поминжка на семейството. Майката останала вдовица с четири дребни сирака, та поела тежката грижа да отгледа децата си само от своите ръце. Както всички работни карловки, тжй и тя, сграбила здраво хурката и чакржка, та от тжмни зори до късна вечер прела, вжртяла чакржка и тжкала черги, платове, шаяци . . .

Оскждна е била трапезата на Гина Кунчева. Децата й расли в немотия и прекарвали с пословичната спестовност на средногорските бжлгари.

1845. — **На учение.** — Кжм осмата си година Васил Иванов бил заведен при частен учител в килийно училище. Него време в Карлово имало три училища: *килийно* училище, дето се изучавало старото азбуке (аз, буки, веди. . .) и цжрковни молитви (науствница), *взаимно* училище, основано по образеца на Габровското, в него се преподавало *а, бе, ве. . .* по Беронова рибен буквар и издадените нови бжлгарски учебници; най-сетне *елино-бжлгарска* школа на видния тогава учител по елински език *Райно Попович*, родом от Жеравня, учил високи старогржцки науки в гржцката академия в Буку